

BIBLIOTECA
PENTRU SUFLET

ANSELM GRÜN

*tu ești
o binecuvântare*

Editura Paralela 45

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Mugur Butuza
Tehnoredactare: Stelian Bigan
Coperta: Ionuț Broșțianu
Prepress: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRÜN, ANSELM

Tu ești o binecuvântare / Anselm Grün ; trad.: din
lb. germană de Monica Grigore ; cuv.-înainte de Părintele
Visarion. - Pitești : Paralela 45, 2016
ISBN 978-973-47-2427-7

I. Grigore, Monica (trad.)
II. Visarion, ieromonah (pref.)

244

DU BIST EIN SEGEN
Anselm Grün

Copyright © 2009 Vier-Tuerme GmbH, Verlag,
97359 Münsterschwarzach Abtei.

Copyright © Editura Paralela 45, 2016, pentru prezenta ediție

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci
înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația
privind dreptul de proprietate intelectuală.

ANSELM GRÜN

Tu ești o binecuvântare

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

Cuvânt-înainte de
Părintele Visarion

Editura Paralela 45

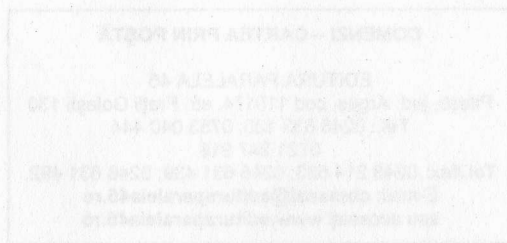

Sursă și lectură suplimentară

Gründel, J.: Grundhaltungen und Fehlhaltungen im Alter, in: *Älter werden – zufrieden sein*, hrsg. v. Karl Stelzer, München/Luzern 1976, S. 111–122. („Atitudini și posturi greșite la vremea senectuții”, în *Înaintezi în vârstă – ești mulțumit*, ed. Karl Stelzer, München/Luzern 1976, pp. 111–122.)

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte</i>	5
<i>Tu ești o binecuvântare</i>	10
<i>Cuvinte de binecuvântare pentru tine</i>	48
<i>Sursă și lectură suplimentară</i>	63

Tu ești o binecuvântare

În anul 2003 congresul ecumenic s-a desfășurat sub semnul mottoului „Fiți o binecuvântare”. Pentru mulți participanți tema binecuvântării a reprezentat o noutate. În mod evident binecuvântarea trezește în oameni o năzuință profundă. Ne dorim să fim binecuvântați. Dar pentru mulți mottoul congresului ecumenic a reușit să declanșeze încă ceva. Au descoperit dintr-odată că ei înșiși pot și că le este permis să binecuvânteze. Unii se simt intimidati de ideea de a-i binecuvânta pe alții. Ei consideră că acest lucru le este

rezervat preoților. Dar la congresul ecumenic faptul că oamenii s-au binecuvântat reciproc în cadrul ceremoniei religioase a reprezentat pentru mulți o experiență înălțătoare. Fiecare creștin are puterea de a binecuvânta. Și, fiind binecuvântat de Dumnezeu, fiecare creștin este o binecuvântare pentru ceilalți.

În timpul congresului ecumenic, dar și după aceea, eu însumi am trăit multe experiențe ale binecuvântării. Oamenii au venit la mine dorind să fie binecuvântați. Aș dori astfel să povestesc în această carte despre experiența pe care am adunat-o cu binecuvântarea și să fac apel la tradiția Bibliei și liturghiei în ceea ce privește experiența binecuvântării. Scriu în mod conștient acest text ca benedictin. Sfântul Benedict este cel „binecuvântat”

(*benedictus*), pornind chiar de la numele pe care îl poartă. Noi, călugării, purtăm astfel în noi tema binecuvântării împreună cu numele noastre. Aceasta ne atinge dincolo de percepția noastră asupra sinelui.

O întâmplare petrecută în timpul congresului ecumenic m-a marcat profund. După slujba liturgică, un cuplu a venit la mine și m-a rugat să-i binecuvânteț. Bărbatul spunea că are nevoie disperată de binecuvântare, fiindcă fusese blestemat în repetate rânduri. Asupra lui se abătuseră multe vorbe de ocară, care îl blestemau ca viața lui să fie distrusă. Ca atare, își dorea să primească niște cuvinte de binecuvântare care să-i pătrundă în suflet și să izgonească blestemele. La congresul ecumenic am constatat și eu că, deseori, la finalul

conferințelor, oamenii nu-și mai doresc doar autografe pe cărți, ci îmi cer și binecuvântarea. Și atunci îmi așez mâinile deasupra lor și rostesc o binecuvântare. În acele momente mă las condus de intuiție pentru a spune cuvintele potrivite situației concrete.

Și mai e o experiență care mă încurajează să scriu despre binecuvântare. Atunci când celebrez euharistia cu grupul de la cursurile din abația Münsterschwarzach, uneori, înaintea serviciului divin, participanții sau participantele îmi aduc o cruce sau un înger sau o lumânare cu rugămintea de a le binecuvânta. Când explic mai apoi, înainte de binecuvântarea de la finalul euharistiei, că voi binecuvânta obiectele aduse, deseori vin și alții spontan și îmi aduc lăntișoarele sau verigheta sau Biblia sau

orice alt obiect important pentru ei pentru a le binecuvânta.

Într-o rundă de discuții cu călugării ne-am întrebat de ce, dintr-odată, oamenii au nevoie de binecuvântare. Au ieșit la iveală diferite motive. Când cineva ne roagă să-l binecuvântăm înseamnă că își dorește să intre sub paza Domnului. Își dorește să știe concret că Dumnezeu este alături de el. Binecuvântarea reprezintă ceva ce nu depinde de bisericile oficiale.

Orice om este în măsură să binecuvânteze. Însă nu oricine este rugat să binecuvânteze, ci doar cei pe care ne putem baza, cum ar fi tatăl, mama, prietenul sau prietena sau preotul hirotonit. Trebuie să avem încredere în cel care ne binecuvântează. În caz contrar, acesta ar putea corela binecuvântarea cu intenții negative sau, adesea,

cu propriile interese. Ar putea să ne acapareze prin binecuvântarea sa. Psalmul 61 spune: „Cu gura lor mă binecuvântau, și cu inima lor mă blestemau.” (Ps 61:4)¹ Evident că Biserica era conștientă că abuzul este posibil prin binecuvântare, ca atare a impus curățenia interioară ca o condiție pentru preoți, donatorii oficiali de binecuvântări.

Când oamenii vin la mine ca să-i binecuvânteze, mă întreb: de ce oare își doresc să fie binecuvântați de mine, personal? Este vorba doar de nevoia de atingere? Sau nu cumva este vorba de o dorință mai adâncă, dorința de a fi atinși de mâna Domnului și a fi călăuziți în

¹ Pentru prezenta ediție am preferat numerotarea ortodoxă a Psalmilor, care o urmează pe cea din Septuaginta, și nu pe cea din original, care urmează tradiția ebraică (*n.r.*).